

ОСОБЛИВОСТІ ВИКОНАННЯ НАЦІОНАЛЬНОГО ТАНЦЮ ДІНВАН

Чжан Чжиюань

здобувач кафедри хореографії
другого (магістерського) рівня освіти

Харківський національний педагогічний університет імені Г.С. Сковороди, Україна

Науковий керівник: Тищенко Олена Миколаївна

ORCID ID: 0000-0003-3860-4240

кандидат педагогічних наук,
викладач кафедри хореографії

Харківський національний педагогічний університет імені Г.С. Сковороди, Україна

Анотація: У новий історичний період національний народний танець має адаптуватися до суспільного розвитку та зростаючих естетичних потреб народу. Для того, щоб постійно створювати високий культурний характер, високу концепцію та високий рівень етнічних народних танцювальних творів із різноманітними формами, видатними стилями та особливостями, а також із характерним китайським національним духом, багатим життєвим колоритом, сильними характеристиками часу та сучасної свідомості, це необхідно всебічно вивчити, розкопати і успадкувати прекрасне національне народне танцювальне мистецтво. Натхнення, справді змусить стародавній китайський народний танець йти в ногу з часом, а народний танець нової ери матиме вічну життєву силу.

Народні танці сформувалися після 16 ст. Монголи — кочовий народ на півночі Китаю, який займався тваринництвом і мисливством. Через тривалий час проживання в географічному середовищі та кліматичних умовах лук, вони поклонялися горам, річкам і тотему орла з давніх часів, таким чином сформувавши характеристики монгольських танців, які є енергійними, тонкими, розтягнутими та героїчними.

Монгольська музика, танець та інші видимистецтва дуже самобутні. Оскільки монгольський народ здебільшого живе у величезних монгольських преріях, відкрите зовнішнє середовище, проживання також має важливий вплив на місцевих жителів. Такий вплив особливо очевидний у хореографії монгольського народу. Монгольський танець має свій унікальний національний характеристики, він має надзвичайно високі вимоги до рухів тіла, і з цієї причини з монгольського танцю також можна побачити його унікальну красу та хиткість і героїчність його рухів. Як ми всі знаємо, у рухах тіла монгольського танцю багато плечових ритмів, кроків верхової їзди та подвійних помахів, і походження таких рухів безпосередньо пов'язане з тривалим життям монгольського народу на невеликій території. Їх щоденні розваги в основному засновані на таких видах спорту, як природні бої та боротьба, і вони використовують велику рогату худобу та коней для подорожей. Місцеві жителі інтегрують свої щоденні рухи в танець, а потім поєднують їх із музикою.

Одним із найбільш репрезентативних танців у монгольському танці основному є - танець з чашкою «Top Bowl Dance». Існує багато видів танцю з чашкою. Дотримуватись також певних відмінності у виконанні танцю з чашкою в різних регіонах, але стиль танцю залишається дуже уніфікованим.

Тор Bowl Dance — це традиційний народний танець з чашкою, який передав монгольський народ Ордосу від династії Юань. Форма нова, рух красивий, темпераментний, елегантний, стиль унікальний, і він має сильні національні риси. Він займає важливе місце в історії розвитку монгольського народного танцю. Під час фестивалів і святкових бенкетів люди беруть винні чаші на столі й танцюють, щоб висловити свою радість, коли вони наповнені вином і їжею.

Ордоські монголи, які добре вміють співати і танцювати, ставлять на голову на весільних бенкетах і урочистих зборах чайну чашку або чашу у формі масляної лампи чи чаші, а чаші наповнюють водою або молочним вином; кожна рука тримає по дві чаші з вином або купа бамбукових паличок танцює під звуки співу та музики. Кожна рука тримає дві чашки та видає різні звуки, такі як швидкий, повільний, розбитий, тремтячий тощо. Руки, які танцюють під музику, відбивають різні ритми чашками. Рухи включають в себе руки навколо восьми символів по горизонталі та погойдування верхньої частини тіла ліворуч і праворуч за допомогою лівого та правого символів (арабські символи); руки б'ють по чашці вгору, вниз, ліворуч і праворуч у формі хреста, і тіло рухається вгору та вниз за допомогою рук; потрясіть чашку в напрямку другої або восьмої години сцени, тіло піднімається та опускається за бажанням, обличчя та лінія зору знаходяться в протилежному напрямку до рук, і в будь-якому випадку сторона чашки витягнута, вухо з якого боку підійде, щоб слухати звук чашки; одна рука над головою, а інша рука перед тілом по колу зсередини назовні; руки повільно витягуються ззаду в сторони, діапазон рухів у стегнах невеликий, центр знаходиться в правій частині тіла, одна рука йде до маківки. Вона більше за талію, і це називається ритмом повороту вправо і вліво. Рухи нижньої частини тіла включають стояння обома ногами на колінах і різні танцювальні кроки, наприклад кругові кроки. Голова може бути на чаші або лампі. Танець гідний і простий, чарівність стійка і велична, а твердість і м'якість поєднані.

У процесі навчання та виконання танцю необхідно точно оволодіти особливостями танцю, і тільки так можна посилити ефект виконання танцю. Танець з чашкою, як правило, жіночий сольний танець у стилі класичного танцю. Танцюристи тримають на голові порцелянові чаші та подвійні чашки. Під музичний супровід, відповідно до ритму ударів чашок, їхні руки безперервно розгинаються та згинаються, а тіла рухаються вперед або назад, що має на меті показати які гідні і скромні, м'які і тверді по темпераменту характеру монгольські жінки. Під час виконання танцю жіночі кроки стабільні та потужні, рухи різноманітні, рухи тіла розроблені легше, а руки, верхні та нижні кінцівки активно взаємодіють. Під час виконання рухи дизайну в основному базуються на рухи плечима, зап'ястками та руками. У процесі виконання слід приділяти увагу координації рухів для відображення жіночої краси.

Для танців з чашею немає фіксованої кількості рухів. Після освоєння основних рухів і правил «м'яких рук», «похитування плечей» і «ламаних кроків», характерних для монгольського танцю, щоб виразити елегантний і тонкий стиль танцю, танцюристи імпровізують на місці. Майстерність, мудрість і багаті, гнучкі та мінливі характеристики народний танець. Танець чашки, популярний серед жителів Ліги Син'ань, простий і простий, і в ньому немає строгих регулярних рухів.

Одним словом, танець з монгольськими національними особливостями, танець з чашкою «Тор Bowl Dance», під час виконання танцюристи повинні точно розуміти характер цього виду танцю, звертати увагу на координацію між рухами і баланс, щоб забезпечити належне виконання та покращити ефект танцювальних виступів.

Висновки. Постійний розвиток та інновації народних танців невіддільні від розвитку суспільства. З розвитком суспільства деякі танці, які були на межі втрати, були врятовані, а деякі танці, які поступово були забуті, також були виведені на світ. етап. Спираючись на переваги національних культурних ресурсів для розвитку та інновацій, національна культура процвітає, і вона забезпечила демонстраційну роль для розвитку національної індустрії культури. Під захистом і на основі повного успадкування, розкопок і розвитку чудового етнічного народного мистецтва, образотворче мистецтво, яке було відшліфовано кілька разів, відображає багату та різноманітну етнічну культуру, народну культуру, місцеву культуру, регіональну культуру та місцеву культуру. культурні характеристики відображають переваги багатих національних культурних ресурсів та її величезний потенціал розвитку та широкі яскраві перспективи.

Список використаних джерел:

1. Луо Сюн'ян. Курс культури китайського народного танцю. *Шанхайське музичне видавництво*.
2. Ло Бінь. Інформація про танці «Стиль національного народного танцю». *Етнічне мистецтво*. 2005.
3. Ши Юдзу. Погляд на процвітання та збентеження сучасної китайської танцювальної культури. *Етнічне мистецтво*. 2005. Вип. 4.